DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. Nr. 12. Olkusz, dnia 1. października 1915.

209.

Do ludności kraju powierzonego mojemu Zarządowi!

Łaską Jego C. i k. Apostolskiej Mości, mojego Najmiłościwszego Pana, powołany jako generalny gubernator, na kierownika, obszarów pozostających w austro-węgierskim zarządzie wojskowym pozdrawiam Was jak najgoręcej i jestem szczerze przekonany, że okażecie się godnymi wielkiej dziejowej chwili, w której rozstrzygają się przyszłe losy Waszej ziemi.

Bohaterskie wojska dostojnych sprzymierzonych Monarchów w niepowstrzymanym zwycięskim pochodzie uwolniły Wasz kraj z pod panowania rosyjskiego.

Warszawa, Lublin, Wilno, Chełm i wszystkie inne historyczne ogniska Waszej starej kultury, znajdują się w posiadaniu sprzymierzonych. Jeżeli szczęście wojenne — jak Boga o to kornie prosimy — i dalej będzie nam sprzyjać, zaświta dla Was i dla Waszej ojczystej ziemi nowa era, swobodnego narodowego rozwoju i wszechstronnego postępu.

Zwycięskie austryacko-węgierskie wojska przyszły do Was jako przyjaciele i obrońcy, jako wybawcy z ciężkiej niedoli, jako szermierze wiary przekazanej Wam przez przodków, jako zwiastuny lepszej przyszłości.

Wasze powodzenie i Wasz dobrobyt leżą nam na sercu, będzie moim najpiękniejszem zadaniem, dostarczyć Wam niezbitych dowodów naszej gorącej pieczołowitości i naszego przyjaznego uczucia.

W Waszej mocy leży poprzeć mnie skutecznie Waszą patryotyczną działalnością w usiłowaniach skierowanych ku Waszemu rozwojowi. Od Was to samych zależy, a zostaniecie powołani do wspólnej pracy nad rozkwitem Waszej ojczyzny.

Przy pomocy Bożej powiedzie się nam wspólną pracą ten cel osięgnąć.

Ces. i król. wojskowy jenerał gubernator:
Eryk br. Diller, jenerał-major mp.

210.

Przeniesienie siedziby urzędowej c. i k. wojskowej generalnej gubernii.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia dla austr. węgierskiego terenu okupowanego Polski przeniosła w dniu 1. października 1915 urzędową siedzibę do Lublina.

211.

Ogłoszenie.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia reskrytem l. 3390 rozporządziła, że za zboże wchodzą w życie z dniem 1. października ceny maksymalne trzeciego stopnia ogłoszone w artykule Nr. 120 Dziennika Urzędowego Nr. 8.

212.

Ogłoszenie.

Z czynności Sądu karnego obwodu olkuskiego okazuje się, że mnożą się wypadki kradzieży drzewa z lasów rządowych przez włościan okolicznych a ostrzeżenia w tym kierunku ze strony c. i k. Zarządu lasów nie odniosły u wieśniaków dotychczas pożądanego skutku.

Oskarżeni tłumaczą się przed Sądem w sposób naiwny i niezasługujący na wiarę, że nie wiedzieli, że kra-

dzież drzewa karaną jest więzieniem i aresztem a niekiedy podają, że nie uważali, że czyn podobny jest zabroniony.

Jakkolwiek tłumaczenie takie zupełnie nie uniewinnia sprawców i podpadają oni mimo to zasłużonej karze, jednak dla przypomnienia ludności doniosłości w skutkach czynów kradzieży drzewa, traktowanej w ustawie zupełnie na równi z kradzieżą każdej innej rzeczy cudzej, objaśnia i poleca się wszystkim zwierzchnościom gminnym i urzędom parafialnym pouczenie włościan, że zabranie drzewa bez pozwolenia stanowi zbrodnię kradzieży, jeśli wartość ukradzionego drzewa przenosi 50 koron, a może stanowić zbrodnię nawet ponad kwotę 10 koron, jeżeli zabrano drzewo z lasu otoczonego granicą lub rowem, w towarzystwie, ze znacznem uszkodzeniem lasu. Kradzieże zagrożone i karane są wyłącznie tylko ciężkiem więzieniem, od których żadną zapłatą pieniężną uwolnić się nie można.

Ludność obwodu tutejszego powinna wiedzieć, że lasy są majątkiem i dobrem kraju a rząd strzeże ich całości i gospodaruje nimi wedle zasad umiejętności leśnej w interesie całego społeczeństwa. Wyniszczenie i brak lasów zuboża kraj i dotyka boleśnie także ludność, o czem należy w dobrze zrozumiałym interesie ogółu pamiętać, tem więcej, że c. i k. Zarząd lasów każdorazowe zapotrzebowanie drzewa ze strony włościan akceptuje i ułatwia im nabycie tegoż w prawny i dogodny sposób.

213.

Biura wywiadowcze.

I.

W celach handlowych i przemysłowych w ogólności i dla popierania austr.-węgiersk. przemysłu w stosunkach z krajem okupowanym urządziła Wojskowa Generalna Gubernia biura wywiadowcze w Krakowie i Piotrkowie, aby kupcom tutejszym udzielać dokładnych wiadomości o stosunkach handlowych z Austryą i Węgrami i wyjednywać zezwolenia w c. i k. Ministerstwie skarbu w Wiedniu na sprowadzenie z Monarchii tych towarów, których wywóz jest zakazany.

Tymczasem zostały założone dwa biura wywiadowcze: jedno z siedzibą w Krakowie dla obwodów:

Kielce, Miechów, Olkusz, Dąbrowa, Jędrzejów, Pińczów, Busk, Włoszczowa, Opatów, Sandomierz, Biłgoraj, Janów, Zamość, Krasnostaw, Chełm, Tomaszów i Hrubieszów;

drugie z siedzibą w Piotrkowie dla obwodów:

Piotrków, Opoczno, Końsk, Noworadomsk, Lublin, Nowo-Aleksandria, Lubartów, Kozienice, Radom i Wierzbnik.

II.

Organizacya biur wywiadowczych.

I. Wywóz z Polski do Monarchii.

Dotąd biuro wywiadowcze nie jest uprawnione do udzielania zezwoleń na wywóz towarów.

Biuro wywiadowcze, jeśli chodzi o artykuły, których wywóz jest zabroniony, odstępuje sprawę Wojskowej Generalnej Gubernii — zaś pośredniczy, jeśli chodzi o towary, których wywóz jest dozwolony.

II. Wywóz z Monarchii do Polski.

1. Biuro wywiadowcze prowadzi ewidencyę zapotrzebowań artykułów w obrębie gubernii według zapodania Komendy obwodowej.

2. Prośby o sprowadzenie towarów, których istnieje zapotrzebowanie przedkłada Biuro c. i k. Ministerstwu skarbu i wyjednuje zezwolenie na wywóz.

3. Biuro wywiadowcze przeprowadza rozdział kontyngentu w stosunku do zapotrzebowania pomiędzy poszczególne obwody, i w tym celu prowadzi dla każdego obwodu osobną księgę kontyngentu, w którą wpisuje ilość towarów sprowadzoną do odnośnego obwodu.

4. Prowadzi ewidencyę zdolnych do świadczeń i solidnych firm i przyjmuje prośby o wywóz. Miarodajną dla oceny biura wywiadowczego jest opinia odnośnej Izby handlowej i przemysłowej, która kwalifikować będzie zdolność i solidność danego kupca na klasę I, II i III.

5. Jeśli prośby kupców z Polski, o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów nie zostały podane przez Komendy obwodowe — wówczas Biuro wywiadowcze w krótkiej drodze zapyta się Komendy obwodowej o opinię.

6. Nawiązuje interesy handlowe kupców z kraju okupowanego z kupcami w Monarchii austr.-węg. podając jednym solidne i zdolne źródła handlowe, drugim zaś wskazując nabywców informuje o wzajemnej możliwości zbytu. Pośredniczenie w zawieraniu interesów pod żadnym warunkiem jest niedopuszczalne.

7. Udziela zezwolenia na wywóz po uskutecznionym zakupnie. Wydaje certyfikaty na wywóz z oznaczeniem obwodu i osoby posiadacza zezwolenia. Każde przeniesienie udzielonych zezwoleń na inne osoby lub jakiekolwiek nadużycie będzie karane, aby przez to zapobiedz ewentualnemu handlowi.

8. Komendy obwodowe będą uwiadomione o udzieleniu zezwolenia na wywóz towarów do obwodu, aby mieć w ewidencyi ilość wprowadzonych towarów i nie dopuścić do podnoszenia cen przez wstrzymanie sprzedaży.

III.

Jeśli kupiec otrzyma zezwolenie na wywóz towarów z Austryi, to dalsze zezwolenie na przywóz ze strony Komendy obwodowej nie jest wymagane.

Do próśb o udzielenie zezwolenia na wywóz towarów z Austro-Węgier wniesionych do Biura wywiadowczego mają kupcy dołączyć kartę przemysłową.

Biura wywiadowcze wskazują kupcom odnośne źródła handlowe, jednakże nie pośredniczą w zawieraniu interesów i nie wpływają na kupna i dostawy.

Komenda obwodowa informuje Biuro wywiadowcze o zapotrzebowaniu towarów w obwodzie, aby ono mogło na czas postarać się o uzyskanie odpowiedniego kontyngentu w c. i k. Ministerstwie skarbu, oraz uwiadamia je, jakie artykuły chcą kupcy wywieźć do Austryi.

Już w najbliższym czasie Biura wywiadowcze ogłoszą wykaz firm austryackich zdolnych do świadczeń.

Biuro wywiadowcze przyjmuje także inseraty firm z terenu okupowanego a interesowani winni w tym celu porozumieć się wprost z Biurem wywiadowczem.

214.

Sprawy paszportowe.

Wprowadzenie daktylograficznych odcisków palców jako dowód tożsamości.

Korzystne doświadczenie, jakiego dostarczyły dotąd wprowadzone na próbę daktylograficzne odciski palców jako dowody tożsamości zaleca powszechne wprowadzenie tego środku rozpoznawczego.

Obligatoryjne wprowadzenie daktylograficznych odcisków palców na paszportach podróżnych w miejsce fotografii nie może całkiem wchodzić w rachubę dlatego, że w ten sposób wystawiony paszport nie odpowiadałby wymogom rozporządzenia Austryackiego wspólnego ministerstwa z dnia 15/1. 1915 Nr. 11 D. U. P. i węgierskiego wspólnego ministerstwa z 16/1. 1915 N. 285/M. G. i wobec tego nie może być używany wewnątrz Monarchii jako środek legitymacyjny. Fakultatywne wprowadzenie takiego odcisku palców jest bardzo pożądanem dla paszportów podróżnych obok fotografii wymaganej w § 4 rozporządzenia Naczelnego wodza armii z 18. lutego 1915, Nr. 2. D. R. jak również dla kart tożsamości.

Także i dla umów o pracę, które w myśl § 10. rozporządzenia Naczelnego wodza armii z 27/VI. 1915 Nr. 20. D. R. służą jako papiery legitymacyjne, mogą mieć zastosowanie daktylograficzne odciski palców, ułatwią bowiem sprawdzenie tożsamości osoby, wykazującej się papierem legitymacyjnym, z osobą, dla której wystawiono dokument. Odciski te istotnie zapobiegają nadużyciu i ułatwiają kontrolę przy legitymowaniu się osób.

Dla stron przedstawia daktylograficzny odcisk palców najlepszą ochronę przeciwko nieuzasadnionym kwestyonowaniom przez organa bezpieczeństwa.

Dlatego powinny strony już w najbliższym czasie fakultatywnie, bez przymusu, przy wystawianiu paszportów podróżnych i kart tożsamości dołączyć do dokumentów odcisk palca wskazującego u prawej ręki.

Ogłasza się to dlatego, aby każdy w e w ł a s n y m i n t e r e s i e swoje papiery legitymacyjne (paszporty, karty tożsamości) opatrzył odciskiem palców urzędowo zdjętym.

215.

Obwieszczenie

c. i k. N. K. E. z 4/IX. b. r. dotyczące służby przekazowej w okupowanych terytoryach.

Na podstawie rozporządzenia Nacz. Kom. Armii z 7/III. b. r. Dz. rozp. Nr. 8. co do służby pocztowo-telegraficznej § 4. pkt. 7. i § 5. pkt. 7. postanawia się:

§ 1.

Przekazanie pieniężnej kwoty za pomocą przekazów pocztowych jest dozwolonem:

a) w obrębie okupowanego terytoryum;

b) do i z Austryi, Węgier i Bośnii Hercegowiny.

W okupowanem terytoryum są upoważnione do przyjmowania przekazów wszystkie pocztowo-etapowe urzędy I. kl. i ze szczególnem zleceniem urzędy pocztowo etapowe II. kl.

Przesyłanie przekazów pocztowych do urzędów pocztowych polowych jakoteż pocztowych urzędów etapowych opatrzonych liczbami jest niedozwolonem.

§ 2.

Najwyższa kwota przekazu wynosi 1000 kor.

Przekazy muszą opiewać na walutę koronową.

Do wystawienia przekazów należy wyłącznie używać urzędowych formularzy, których cena wynosi 3 h.

Przekazy mogą być wystawione w języku niemieckim lub polskim, w obrocie z Węgrami również węgierskim.

§ 3.

Należytość przekazowa wynosi 10 h. za każde 50 K. i należy ją uiścić w znaczkach pocztowych na prawym odcinku przedniej strony blankietu.

§ 4.

C. i k., c. k. i kr. węg. władze i urzędy są zwolnione w obrocie między sobą od uiszczenia należytości prze-

kazowych. Notatka uwolnienia od porta »sprawa służbowa« i odcisk pieczęci służbowej należy umieścić na prawym odcinku przedniej strony blankietu.

§ 5.

Niedozwolone jest: telegraficzne przesłanie, doręczenie przez umyślnego posłańca i wystawienie potwierdzenia wypłaty.

§ 6.

Nie odbywa się doręczenie przekazów.

W miejscowościach, w których jest zaprowadzone doręczenie przesyłek za potwierdzeniem, przekazy będą doręczane. Kwota pieniężna będzie wypłacana w urzędzie pocztowym uprawnionemu do odbioru za zwrotem pokwitowanego przekazu.

Poczta nie jest obowiązana badać tożsamości osoby oddawcy przekazu i prawdziwości podpisu na przekazie uprawnionego do odbioru.

W innych miejscowościach będą przekazy awizowane.

Należytość za doręczenie lub awizowanie wynosi 4 halerze.

§ 7.

Termin do podjęcia awizowanego lub leżącego do odbioru przekazu wynosi 7 dni a mianowicie:

a) po nadejściu przekazu jeżeli odbiorca zastrzegł sobie prawo odbioru;

b) po doręczeniu przekazu lub awizowaniu.

Dnia nadejścia i doręczenia nie wlicza się do terminu odbioru, jakoteż pomija się niedziele i ogólne dnie świąteczne.

§ 8.

Poczta ręczy nadawcy przekazu za wpłaconą kwotę do chwili wypłaty upoważnionego do odbioru. Od tego są następujące wyjątki a mianowicie:

a) Przy przekazach adresowanych poste-restante gaśnie prawo poręki przez wypłatę osobie, która wykazała, że jej imię i stan są zgodne z datami podanemi w adresie przekazu.

b) Po doręczeniu przekazu poczta nie odpowiada za badanie tożsamości osoby oddawcy i prawdziwość uprawnionego do odbioru (§ 6. ust. 3).

§ 9.

Termin reklamacyi z powodu wypłaty przekazu nieuprawnionemu wynosi 6 miesięcy po dniu nadania. Po upływie terminu dla reklamacyi gaśnie prawo do odszkodowania za mylne wypłaty. Po upływie 3 lat od dnia następnego po wpłacie przepadają kwoty nie reklamowanych przekazów na rzecz zakładu pocztowego.

§ 10.

Inne przepisy są zawarte w przepisach służbowych dla służby przekazowej w okupowanem terytoryum.

§ 11.

S ł u ż b a p r z e k a z o w a z o s t a n i e p o d j ę t ą 11/X. 1915. Stosownie do § 9. przepisów służbowych na odcinku przekazowym mogą być umieszczone tylko krótkie uwagi oznaczające cel wpłaty, i n n e j a k i e k o l w i e k d o p i s k i s ą n i e d o z w o l o n e.

216.

Ogłoszenie.

Z powodu sprawdzonego wybuchu zarazy księgosuszu u bydła w Kobrinie na wschód od Brześcia litewskiego zarządzam, co następuje:

1) Zakazuję wprowadzania do tutejszego obwodu bydła rogatego bez różnicy płci i wieku w stanie żywym.

2) Zakazuję wyprowadzania z tutejszego obwodu bydła rogatego bez różnicy płci i wieku w stanie żywym.

3) Zakazuję wprowadzania do tutejszego obwodu, oraz wyprowadzania z tutejszego obwodu skór surowych, kiszek, łoju, szczeci oraz części rogowych z bydła rogatego (buhajów, wołów, krów, jałownika i cieląt). O ileby wprowadzenie lub wyprowadzenie artykułów z koniecznych przyczyn aprowizacyi wojska lub ludności okazało się rzeczą niezbędną, należy przedtem uzyskać na to każdorazowo urzędowe zezwolenie z c. k. tutejszej Komendy obwodowej.

4. Nad wykonaniem tych zarządzeń czuwać będzie c. i k. Żandarmerya i c. i k. straż skarbowa.

5) Celem zabezpieczenia się przed wtargnięciem tej i innych zaraz wzywam Panów Wójtów i Sołtysów tutejszego obwodu, aby pod własną odpowiedzialnością dopilnowali. aby oglądacze bydła i mięsa raz w miesiącu jak najdokładniej przeprowadzali rewizye wszystkich zwierząt racicowych, koni, owiec i kóz i z rewizyi tych przedkładali mi raporty na przepisanych drukach, podając ściśle wedle numerów konskrypcyjnych domów ilość badanych zwierząt. Ilość zwierząt ma być na końcu raportu wedle gatunków zesumowana. Nadto Panowie Wójtowie mają dołączyć jak dotychczas do raportów z pojedynczych wsi ogólne zestawienie wszystkich gatunków zwierząt wedle alfabetycznej nazwy

wsi. Wykazy te będą w najściślejszej ewidencyi i znajdować się mają w tutejszej Komendzie obwodowej dnia 28. każdego miesiąca.

6) W razie wybuchu jednej z zaraz zwierzęcych, co do której istnieje obowiązek doniesienia (Dziennik urzędowy Nr. 3 br. obwieszczenie 44) należy niezależnie od raportu miesięcznego, donieść o niej natychmiast.

Zarządzenia te wchodzą natychmiast w wykonanie, a przekroczenia tychże karane będą grzywną do 1000 koron ewentualnie aresztem do 3 miesięcy.

To należy ogłaszać w tamtejszej gminie, wsi, co 2 tygodnie sposobem tamże praktykowanym.

217.

Wpłacanie podatku gruntowego i podymnego z dodatkami.

Niniejszem wzywa się wszystkie Urzędy gminne, aby, o ile to dotychczas jeszcze nie nastąpiło, bezzwłocznie przystąpiły do energicznego ściągnięcia podatku gruntowego i podymnego z dodatkami za rok 1915 tak z posiadłości włościańskich jak i osadniczych i dworskich na podstawie dat wymiarowych za rok 1914 z następującymi jednak zmianami:

1) Kwoty ściągnięte już w ciągu bieżącego roku tytułem zaległości podatkowych za rok 1914 wskutek tutejszego rozporządzenia z dnia 24./3. 1915 L. 213 należy w myśl obwieszczenia podanego do powszechnej wiadomości w tutejszym Dzienniku urzędowym z dnia 15./7. 1915 Nr. 100 uważać jako częściowe uiszczenie na rachunek roku 1915, zatem ściągnąć tylko wypadające reszty.

2) 20% procentowy dodatek do głównego podatku gruntowego »na biednych« znosi się; kwoty zapłacone już z tego tytułu należy zatem również zarachować na rachunek należytości w podatkach lub dodatkach za rok 1915.

3) Oprócz głównego podatku gruntowego i głównego i dodatkowego podatku podymnego ściągnąć należy — również wedle przypisu za rok 1914 — także następujące dodatki:

a) 15% procentowy dodatek drogowy,
b) dodatek na potrzeby Sądów gminnych,
c) dodatek na potrzeby szkół,
d) dodatek transportowy.

Ściągnięte sumy należy odwieźć do Kasy c. i k. Komendy obwodowej najdalej do dnia 30. października br. z dołączeniem dokładnego rachunku, jakie kwoty na poszczególne rodzaje podatków i dodatków przypadają.

Poza tem mają Urzędy gminne ściągnąć jedynie dodatek na »zarząd gminny«, zatrzymując go do własnej dyspozycyi.

Ludności należy oznajmić, że w zapłatach tych podatków ze względu na darowanie zaległości za rok 1914 nie będą udzielone żadne opusty, i że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu wysłany zostanie stąd egzekutor podatkowy, który w razie potrzeby przy pomocy asystencyi wojskowej zaległości ściągnie z przypadającymi procentami zwłoki a nadto z doliczeniem 5% tytułem kosztów egzekucyjnych.

218.

Otwarcie kursu pocztowego-Szczekociny-Pradło-Pilica-Wolbrom.

Począwszy od dnia 27. września 1915 otwarty został w Szczekocinach etapowy urząd pocztowy i telegraficzny I. klasy tak dla ruchu urzędowego jakoteż dla prywatnego ruchu pocztowego i telegraficznego.

Do połączenia tego nowego urzędu z siecią pocztową urządzony został kurs pocztowy Szczekociny-Pradło-Pilica-Wolbrom i z powrotem, który od powyższego dnia w następujący sposób uruchomiony został:

7 godz. rano	odjazd	Szczekociny	przyjazd 3 g. 30 m. popołudniu
9 godz. przedpołudniem	przyjazd	Pradło	odjazd 1 g. popołudniu
10 godz. przedpołudniem	odjazd	Pradło	przyjazd 12 g. w południe
12 godz. w południe	przyjazd	Pilica	odjazd 10 g. przedpołudniem
1 godz. popołudniu	odjazd	Pilica	przyjazd 9 g. przedpołudniem
3 godz. 30 m. popoł.	przyjazd	Wolbrom	odjazd 7 g. rano

Wozy dla kursu pocztowego dostarczone będą przez gminy Szczekociny, Pradło i Pilica, konie przez ich posiadaczy w tych gminach.

219.

Rozporządzenie przeciwko podwyższaniu cen i lichwie żywnościowej.

Zarządzam co następuje:

1) Kto środki żywności lub przedmioty do codziennego życia niezbędnie potrzebne z chęci zysku po nadmiernie wysokiej cenie wystawia na sprzedaż lub sprzedaje; kto podczas targu, krążąc z miejsca na miejsce, skupuje towary w zamiarze podbicia cen; kto z właścicielami tych towarów wchodzi w zmowę, celem spowodowania drożyzny; kto zatrzymuje przekupniów na drogach, by odkupić od nich towary i produkta i w ten sposób usiłuje wpłynąć na ceny targowe; kto właścicielom rzeczonych towarów lub sprzedającym takowe ofiarowuje za nie nadmiernie wysokie ceny: będzie za podbijanie cen karany grzywną do 2000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Towary, stanowiące przedmiot podbijania cen, zostaną skonfiskowane.

Komenda obwodowa zastrzega sobie nadto ukaranie winnych przez obwieszczenie tego na ich koszt plakatami i ogłoszeniem w dzienniku urzędowym.

W szczególnie rażących wypadkach podbijania cen, albo gdyby pierwsza kara nie odniosła skutku, odbiorę winnemu uprawnienie przemysłowe i zabronię mu wstępu na targ.

2) Kto środki spożywcze i przedmioty do codziennego życia niezbędnie potrzebne wystawia na sprzedaż w sklepie lub na targu, winien wyszczególnić pismem czytelnem cenę tych towarów w walucie koronowej (2 Kor. = 1 Rubel) oraz podać miarę i wagę tak, aby każdy mógł się co do ceny towarów szybko zoryentować.

3) Właściciele oberży, restauracyi, szynków, kawiarni i herbaciarni, mleczarni i t. p. winni surowe lub przyrządzone potrawy i napoje sprzedawać tylko po cenach przez magistrat, względnie naczelnika gminy, oznaczonych. Cennik według waluty koronowej ma być sporządzony pismem czytelnem i umieszczony w łatwo dostępnem i dobrze widocznem miejscu lokalu.

Wykaz cen, ułożony w języku polskim lub niemieckim, względnie w obu językach, ma być w ciągu 48 godzin po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia przynajmniej w dwóch egzemplarzach przedłożony magistratowi, względnie urzędowi gminnemu, do zatwierdzenia.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom zawartym w artykule 2 i 3 niniejszego obwieszczenia będą karane grzywną do 500 Kor. lub aresztem do 50 dni, przyczem się nadmienia, że powtórne wykroczenie pociągnie za sobą także i w tych wypadkach utratę uprawnienia przemysłowego.

Niniejsze rozporządzenie staje się prawomocne z chwilą ogłoszenia.

220.

Oddanie broni i amunicyi.

Mimo, że rozporządzeniem Naczelnego Wodza z dnia 16. lutego 1915, ogłoszonem w tutejszym dzienniku urzędowym Nr. 3 z dnia 15. maja 1915 p. l. 36 wydano nakaz natychmiastowego oddania pozostałej jeszcze w posiadaniu ludności broni i amunicyi, wykazały liczne, w ostatnich miesiącach się mnożące napady rozbójnicze i inne sprawy karne, że jeszcze wiele broni i amunicyi znajduje się w rękach nieuprawnionych do tego osób.

Wzywa się przeto stanowczo mieszkańców tutejszego obwodu, aby najpóźniej do 8 dni po ogłoszeniu niniejszego wezwania, wszelką w ich posiadaniu się znajdującą broń palną i sieczną, naboje, kabzle, kule, i zapasy prochu strzelniczego, jak i też wszelką inną amunicyę, oddali c. i k. Komendzie obwodowej w Olkuszu względnie na najbliższym c. i k. posterunku żandarmeryi, w razie bowiem przeciwnym wszystkie z bronią w ręku przydybane osoby będą traktowane jako podejrzane o zamierzony rabunek, przytrzymane przez czas dłuższy w więzieniu śledczem i bezwzględnie jaknajsurowiej ukarane.

221.

Wyroki sądowe.

I.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej okręgowej, jako Sąd orzekający w Olkuszu po przeprowadzonej rozprawie głównej dnia 27. Sierpnia 1915 r. orzekł:

Piotr Sypień,

urodzony w Zarzeczu, Okręg Olkusz i tam przynależny, 52 lat liczący, rzym.-katolickiej religii, żonaty, ojciec 9-ciorga dzieci, syn Jakóba i Tekli, rolnik, umiejący czytać i pisać, właściciel 14 morgów, rzekomo nieposzlakowany

winien jest,

że koło połowy lipca 1915 w Zarzeczu, Franciszkowi Gajdoszowi, zobowiązanemu na artykuły wojenne

i wiarołomnie zbiegłemu żołnierzowi p. p. l. 99. bez poprzedniego porozumienia, jednakże znając jego właściwość jako zbiega wojskowego, temuż przez przebranie go i podawanie pożywienia był pomocnym w ucieczce, szedł mu na rękę a powrót jego mu utrudnił.

Przez to popełnił on zbrodnię przeciwko potędze wojennej Państwa wskutek niesienia pomocy na korzyść zbiegów po myśli § 318. U. K. W. i za to skazuje się go, gdy nie zachodzą wymogi postępowania doraźnego, po myśli §§ 318. II. U., 92 i 127 U. K. W. i okólnika M. W. z 22./12. 1868 Präs. Nr. 4554, Pkt. 23, al. 5 z wliczeniem jednego miesiąca niezawinionego aresztu śledczego na karę przez jeszcze 10 miesięcy ciężkiego więzienia zaostrzonego co miesiąca dwurazowym postem i twardem łożem w dniach postu, jakoteż w myśl § 319 U. K. W. na zapłacenie 200 (dwustu) Koron do kasy wojennej.

II.

Sąd Komendy obwodowej w Olkuszu jako sąd rozstrzygający po przeprowadzonej w dniu 27./8. 1915 rozprawie głównej orzekł, co następuje:

Piotr Seweryn z Jeziorowic, 28 lat liczący, syn Kaspra i Maryanny, gospodarz w Jeziorowicach winien jest, że w dniu 18. października 1914 w Jeziorowicach przeciw swemu własnemu, 21 godzin liczącemu dziecku, celem pozbawienia go życia, dusząc za szyję w ten sposób działał, że stąd śmierć dziecka nastąpiła, przez co dopuścił się zbrodni morderstwa z paragrafu 413 wojsk. ust. karnej.

Za czyn ten został skazany po myśli paragrafu 415 wojsk. ust. kar. na karę śmierci przez powieszenie.

Kara ta została przez c. i k. nadkomendanta armii z powodu zachodzących okoliczności łagodzących zamienioną w drodze łaski na karę ciężkiego i obostrzonego więzienia przez 10 lat.

III.

Wolf Brauner, szklarz w Jerzmanowicach został wyrokiem Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu z dnia 28./9. 1915 K. 319/15/9 z powodu zbrodni uwiedzenia do nadużycia władzy urzędowej i służbowej po myśli § 384 wojsk. ust. kar. skazany na karę więzienia przez 4 miesiące, obostrzonego przez zatrzymanie w samotnej celi w 2-gim miesiącu w toku wykonania kary.

C. i k. komendant obwodu jednak ze względu na zakorzenione dotąd w okupowanych prowincyach zwyczaje przekupstwa, zniżył w drodze łaski karę 4 miesięcy, na karę więzienia przez 1 miesiąc.

Zwraca się uwagę ludności tutejszego obwodu na to, że po uskutecznionym w niniejszym dzienniku urzędowym ogłoszeniu, powtarzające się przekupstwa będą karane z bezwzględną surowością, w granicach w § 384 wojsk. ust. kar. ustanowionego wymiaru kary od 6-ciu miesięcy do 1-go roku, względnie do 5-ciu lat.

222.

Wyrok sądu doraźnego.

Wyrokiem c. i k. Sądu obwodowego w Olkuszu jako sądu doraźnego z dnia 28. września 1915, l. cz. K. 322/15/21, został Jan Zieliński, robotnik fabryczny, zamieszkały w Cisowej, pow. olkuskiego, zasądzonym za zbrodnię rabunku wedle §§ 483, 485, a, c, d, wojsk. ust. kar. dokonaną dnia 9. lipca 1915 w Pilicy na osobie Mojżesza Jakubowicza, na karę śmierci przez powieszenie, którą to karę w drodze łaski zamienił mu c. i k. komendant obwodowy w Olkuszu na karę ciężkiego więzienia przez dziesięć (10) lat, zaostrzoną odosobnionem zamknięciem w każdym 1. i 6. miesiącu, oraz przytrzymaniem w ciemnicy w dniu 9. lipca każdego roku kary.

223.

Nosacizna w obwodzie Pińczów i Włoszczowa.

W miejscowości Kobylnikach w gminie Zagość (obwód Pińczów) i w Starzynach w gminie Secemin (obwód Włoszczowa) stwierdzono urzędownie zarazę nosacizny u koni.

224.

Świerzb u koni w obwodzie Dąbrowa.

W miejscowości Górze Włodowskiej należącej do gminy Włodowice stwierdzono urzędownie świerzb u koni w 2-ch zagrodach.

225.

Zaraza pryszczycy (jaszczuru) w obwodzie Włoszczowa.

W gminie Moskarzów stwierdzono urzędownie u 14 sztuk bydła zarazę pryszczycy.

226.

List gończy.

Dnia 26. sierpnia 1915 zjawił się u włościanki Ewy Oszywa w Borku, obwód Stopnica nieznajomy mężczyzna, który wyłudził u niej 507 rubli pod pretekstem, że mąż jej leży ranny w jakimś szpitalu za

Warszawą i że za wynagrodzeniem 500 K w złocie można go stamtąd uwolnić. Ewa Oszywa udała się z nieznajomym do Jędrzejowa, gdzie mu pieniądze celem wymiany na złoto powierzyła, poczem nieznajomy znikł.

Opis osoby sprawcy: średniego wzrostu, smukły, około 30 lat liczący, podłużnej, chudej twarzy, silnie opalony, czarne włosy i wąsy, we środku nad wargą ma czarną plamę (znamię od urodzenia).

Ubranie: surdut w kratki, spodnie w pasy czarno-bronzowe, buciki na gumy albo sznurowane, czarny miękki kapelusz, na trykocie biała koszula bez kołnierza i krawatki.

Wzywam komendy, władze i organa bezpieczeństwa publicznego, aby za zbiegłym jak najgorliwiej śledziły, a w razie przydybania go zaaresztowały i dostawiły c. i k. Sądowi obwodowemu w Jędrzejowie.

227.

Wezwanie.

Dnia 16. września b. r. o godz. 7 min. 30 wieczorem wykonano zuchwały napad rabunkowy u gospodarza Wojciecha Bąka w Koryczanach, przyczem sprawcy zabrali poszkodowanemu 200 rubli w banknotach, a ponadto go czynnie poturbowali. Obaj niewyśledzeni sprawcy, ubrani na sposób robotników fabrycznych, którzy zupełnie byli nieznani poszkodowanemu i z których jeden był wysokim i szczupłym mężczyzną, drugi zaś młodszy o wiele niższy, wątły i na twarzy bardzo blady, odeszli po wykonaniu napadu w kierunku wsi Żarnowca. Ktokolwiek miałby o czynie tym jaką wiadomość i o sprawcach mógł podać jakie wskazówki lub szczegóły, zechce się zgłosić w c. i k. Komendzie obwodowej w Olkuszu lub na najbliższym posterunku c. i k. żandarmeryi.

228.

Notatka.

Odwołuje się list gończy z dnia 18. czerwca 1915 r. przeciw Aleksandrowi Glanowskiemu o zbrodnię gwałtu, ponieważ tenże został już dostawiony do tutejszego sądu.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Edler von Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.